

ת"פ 28696/12 - מדינת ישראל נגד טאטק אייאי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13-12-28696 מדינת ישראל נ' אייאי

בפני כבוד השופט ד"ר שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עומר סגל

המאשימה

נגד

טאטק אייאי
ע"י ב"כ עו"ד עדית קן ציפור

הנאשם

הכרעת דין

א.

רקע כללי ונדר המחלוקת בין הצדדים:

1. על פי האמור בעובדות כתוב האישום מר י' ק', יליד שנת 1951 (להלן - המטלון), עבד בתקופה הרלוונטיות לאישום כנהג אוטובוס בחברת "קוויים תחבורה". במסגרת עבודתו זו נהג המטלון באוטובוס, בקו מס' 37 ברח' רמז בייחוד, ביום 19.7.13 בסמוך לשעה 00:31.

2. או אז אירעו האירועים הבאים:

הנאשם - שהיה נוסע באוטובוס - דרש מהטלון כי ייקח אותו חזרה לאור יהודה, שכן הוא נרדם ולא ירד מהאוטובוס בתחנה בה היה צריך לרדת.

כל ניסיונות המטלון להסביר לנואם כי הדבר אינו אפשרי בשלו, והנאשם סרב לרדת מהאוטובוס.

משניסה המטלון לחיג למקד המשטרה, כשהוא ישב על כסא הנהג, ירעק הנואם על פניו כשהוא עומד קרוב אליו בעודו צועק: "גזען". היריקות פגעו בפניו של המטלון.

משביךש המטלון לגונן על עצמו מפני הנואם, באמצעות ידיו, היכה הנואם את המטלון במכת אגרוף חזקה, במצחו, וنمילט מהמקום.

כתוצאה מהמכה נגרמה למטלון חבלה של ממש, בדמות שריטה מدمמת במצחו מצד ימין, וכן נפיחות, רגשות וכאבים.

עמוד 1

.3 הנאשם הואשם אפוא, בכתב האישום, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי הוראות סעיף 380 לחוק העונשין, תש"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).

.4 בתשובתו לaiishom, אשר ניתנה באמצעות Atat-Cochu במסגרת המוקד, הודה הנאשם כי הוא אכן היה נסע באוטובוס הנ"ל. לגרסתו, הוא הגיע לתחנה האחרון בקו משומן שנרדם. בשלב זה ניגש אליו הנג-המתלון, העלה אותו, קרא קרייאות גזעניות ונתן לו מכאה. הנאשם הוסיף וכפר, באופן ספציפי, כי הוא היכא את המתלון וכי נגרמה למATALON חבלה (ר' בפרוטוקול, עמ' 3 שורה 14 ואילך).

ב.

עיקר פרשת התביעה:

.5 מטעם המאשימה העידו המתלון ומר אושר ביטון. כמו כן הוגש מטעם המאשימה מספר מוצגים, לרבות דוח הפעולה של השוטר אילן מזרחי, שהגיע לزيارة האירוע לאחר מעשה (ר' ת/2), והודעתה הנאשם מיום האירוע (ר' ת/5 מיום 19.7.13).

.6 המתלון תיאר את האירוע, בחקירהו הראשית, כלהלן:

.7 **תספר לי במה עסקת נכון ליום האירוע, 19.07.13.**

.8 ת. יום חמישי, يوم בילויים, הייתי נהג אוטובוס, הkon עבר באור יהודה, תל אביב, זהה. האירוע אירע בערך בשעה 00:00 או 00:00:00 ומשהו. הגענו ליהוד, מה שקרה כל הנוסעים ירדו, נשאר לא יודע איך קוראים לו, מצבעו לכיוון הנאשם, ופתאום הוא אומר לי שהוא היה אמר לרדת באור יהודה, והוא נרדם ושאני אחזר אותו לאור יהודה, אמרתי לו שאני לא יכול, אסור לי, זה אוטובוס ציבורי, והוא התחיל לצרוכו שהוא רוצה לאור יהודה, הבנתי שהטון עלה ועלה, ושוב לא סתם אמרתי שהוא יומ חמישי, הבילויים, לדעתי לפי ההתנגדות והשיפוט שלי הוא היה שני. רأיתי שעומד להפתח משהו, הייתה תחנה... היו שם הרבה אנשים, אמרתי אני עצור, אף על פי שלא ביקשו ממני לעצור, פתחתי את הדלת בכדי שלא יקרה כלום. שאלו אותי אם הכל בסדר, אמרתי לא. שאלו מה קורה - אז הצלבתי על הבוחר, סיירתי את מה שסיפרתי קודם, ביןתיים הוא עמד מולו, התחלנו להתווכח, כן אני לוקח אותו או לא אקח אותו, כי הוא אמר שאין לו כסף, ואני אמרתי שאסור לי, אני לא יכול לשנות את המסלול שלי, הוא התחיל לירוק, ממש יriskות חזקות והתחל ל להגיד שאתה גזען וכו', אני עם היד ניסיתי לגונן על הפנים שלי מפני היריקות ופתאום תוך כדי, וכולם מסביבי, הכניס לי אגרוף... (ר' בפרוטוקול, עמ' 5 שורה 26 ואילך. התעודה הרפואית בעניינה של הפגיעה במATALON הוגשה וסומנה ת/1).

.7 בחקירהו הנגדית סיפר המתלון כי באותו היום הוא היה צריך להחזיר את האוטובוס, לאחר סיום הנסעה, לאזרו, ומשם לנסוע עם ההסעה לנגגים לבתו (ר' בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 27 ואילך). המתלון הוסיף עוד כי התחנה שבה הוא עצר, בעקבות התנהלות הנאשם, לא הייתה התחנה הסופית של הkon (שם, שורה 34).

.8 ב"כ הנאשם הטיחה במATALON כי הוא קרא לנאים בכינוי גנאי, אך הלה הכחיש את הדברים מכל וכל; כלהלן:

ש. אתה בעדות שלך היום וגם במשפטה אומר שהוא אמר לך שאתה גזען. הוא אמר לך גזען כי אמרת לו "כושי, רד מהאוטובוס".

ת. ממש לא, זה לא האופי שלי, בחים שלי לא אמרתי למשהו כושי או שחור. אני לא יודע... אח"כ, לא ידוע אם זה קשור, רأיתי בטלוויזיה שיש כל מיני מיללים, אבל אני לא מבין את התרבות הזאת, אני לא יכול להגיד כושי שחור, אני לא יודע מה זה (ר' בפרוטוקול, עמ' 7 שורה 33 ואילך).

9. ב"כ הנאשם עימתה את המתלוון עם דברים מהודעותיו, שנמסרו במשפטה, מהם ביקש להסיק כי המתלוון הוא זה שהחל בשימוש באלימות גופנית; כלහלן:

ש. מצינה בפניך את ההודעה - אחרי זה אתה אומר ששמתת את היד קדימה בשבייל להתגונן ויכול להיות שדחפת אותו עם היד
ת. אז זה... זה לפי דעתך... יכול להיות.

ש. אתה אומר... שמתת יד קדימה ויכול להיות שדחפת אותו עם היד, זה היה בשלב היריקות נכון?...

ת. תראי, זה בשלב שעמדתי מולו והוא ירך כל הזמן (חסר "שמעתי יד" - ש.א.). כדי להתגונן. שבאו אנשים אז זה קרה, עד אז ישבתי בכיסא ואז היו יותר קלילות והיה הדבר הזה. כאשר עמדתי, כשכלם היו מסביב, אז כבר עצרתי את הכל, עמדתי, ואז התרחש השלב השלישי.

ש. ואז יכול להיות שדחפת אותו עם היד?

ת. יכול להיות, אני לא ממש, כי זה היה ממש באלימות, הוא הצמיד את הפנים שלו ממש אליו, כמעט לחлотון. הוא בא, אמר שאני גזען והתקרב והתקרב טוֹר כדי ירייקות עד כדי כמעט נגיעה. לשאלתך, בשלב הזה אף אחד לא הגיע בו באוטובוס, היו ירייקות, זה היה דקות, לא שעות. אמרתי שזה לאט לאט עלה ועלה.

ש. אם הוא אומר שאתה נתת לו מכח ראשון, אז יכול להיות שהוא צודק. אחרי היריקות.

ת. לא. בטוח שלא.

ש. אבל זה היה לפני שהוא נתן לך את המכח שאתה אומר שיכול להיות שדחפת אותו?

ת. יכול להיות, אולי לא הייתי מודע למשהו.

ש. אז יכול להיות שאתה נתת לו מכח לפני?

ת. מכח לא. אבל שבן אדם מתקרב אליו יכול להיות שאתה מוציא ככח, זה לא טבעי לא לזרז, הוא ממש דבוק אליו אז מה אני אעשה (ר' בפרוטוקול, עמ' 8 שורה 14 ואילך. ההדגשות הוספו).

עוד העיד מטעם המאשימה מר ביטון, שנקלע למקום האירוע בדרך מקרה. לדבריו, באותה העת הוא שירת כלוחם במשמר הגבול, במסגרת שירות צבאי סדיר. את שירהה תיאר מר ביטון בחקירה הראשית, כלהלן:

ש. **ספר לי מה רأית באירוע.**

ת. **יצאנו מבית של חבר, ברחוב קריית ביאליסטוק ביישוב, הגיעו בבדיקה סמור חצי מטר מהאוטובוס, מתחנת האוטובוס, ראנינו אותו עוזר, הנהג הותקף, זהינו את החבטה, במקרה הייתה שם ניידת משטרת, אז עצרנו את הבוחר, הם עצרו אותו ועד כאן רأיתי.**

ש. **באיזה מרחק הייתה מהאוטובוס?**

ת. **חצי מטר, אי אפשר לפספס את זה.**

...

ש. **رأית את הנאשם חובט בנהג? מה רأית בבדיקה?**

ת. **נתן לו מכח.**

ש. **ומה עשה הנהג?**

ת. **הוא דימם, לא רأיתי אותו עושה משהו** (ר' בפרוטוקול, עמ' 9 שורה 27 ואילך).
ההדגשות הוספו).

בחקירה הנגדית עמד מר ביטון על גרסתו הנ"ל. מר ביטון ציין כי בעת התקיפה הנהג ישב במושב הנהג (ר' בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 21). בהמשך הדברים הסביר מר ביטון כי הוא הבחן היבט בתקיפה, גם שלא ראה מה היה לפני כן או אחרי כן. בנוסף ציין מר ביטון כי הוא וחברו לא ניסו לתפוס את הנאשם, משומם שבמוקם מילא היהת ניידת (ר' בפרוטוקול, עמ' 11 שורה 11).

מטעם המאשימה הוגשו מספר מוצגים, בהם אמר גם ד"ח הפעולה של השוטר מזרחי. השוטר מזרחי, שהגיע לאחר המעשה, תיאר את פרטי הטיפול באירוע - לרבות הגרסאות שנמסרו לו במקום - כלהלן:

במהלך סיור ביחד עם פקח עיריית יהוד... הבחנו באדם חשוד נכנס רגלית לרח' בן גוריון, יהוד, עצרנו לידיו ושאלנו אותו מהיקן הוא ומה מעשהו במקום, טען שהוא מאור יהודה ובטרם הספיק להסביר לי על מעשהו במקום, הגיעו 2 צעירים בריצה וטענו כי החשוד אותו אני בודק (כאן מופיעים פרטי הנאשם - ש.א)... **תקף במכת אגרוף נהג אוטובוס קו 37 של חברת קווים בצומת הרחובות וייצמן פינת רמז וברוח רגלית מהמקום.**

הודיעתי לאיאינו (ה הנאשם - ש.א.) **שאני מעכבי אותו בגין חשד לתקיפה ונסעתי לפגוש בנהג האוטובוס, י' ק', שהוא חbold בראשו, צד שמאל במצח נראה נפוץ עם דימום קל.** טען כי בחור ATIOPPI תקף אותו לאחר שהגיעו ליהוד והגנוש רצה שישיעו אותו לאור יהודה והוא סירב, הוא (ר)דם ולא ירד באור יהודה, לא היה בידו כסף לחזור והוא רצה שהנהג יחזיר אותו וזה היה המקור לו ויכוח ביניהם. הנהג טען עוד שקיבל מכת אגרוף מהחשוד, **החשוד אייאינו טען כי נהג האוטובוס סטר בפניו והוא בתגובה היכה אותו באגרוף...** (ר' בדו"ח הפעולה ת/2. ההדגשות

(הוסף).

.13. עוד הוגשה מטעם המאשימה ההודעה, שנגבתה מהנאשם באזהרה ביום האירע (19.7.13). בהודעה זו מסר הנאשם(Clkman):

הוא נתן ליكافה אני החזרתי לוكافה, שום דבר אני לא עשית.

ש: **על התוכחתם?**

ת: אני באתי מת"א, אז נרדמתי, והוא ל קח אותי למקום אחר ולא ידעתי איפה אני נמצא. אמרתי לו ביקשתי ממך להוריד אותי באור יהודה הוא המשיך, אמר **לי תרד כושי, נתן לי סטירה, אז אני החזרתי לו** אני ביקשתי יפה עצר שמה בצד היו אנשים שכוררים הזמינו אותם לא יודע מאיפה, והיו צעירים ולא הרביכו לי אז רצתי כי פחדתי, למה הוא עושה לי דברים כאלה אין לי כספ אין לי כלום, והוא משקר לי שהוא לא חוזר.

ש: אתה נרדמת באוטובוס ואתה מבקש להסיע אותך הביתה, מה זה מונית **ספיישלי?**

ת: אני אמרתי אוור יהודה, הוא אמר שהוא חוזר לרחובות, אז אמרתי לו תחזיר אותו לא היה לי גירוש לשלם.

ש: **יש עד שראה אותך תוקף אותו, נתן לו בוקס?**

ת: הוא נתן לי גם אגרוף.

ש: **אתה שתית אלכוהול?**

ת: כן, **היית במסיבה, לא שתיתתי הרבה.**

ש: **כמה?**

ת: 2 ק(ר)לסברג בקבוק.

ש: אתה תקפת אותו ונפתח לו בראש יורד לו ד(מ)?

ת: **הוא נתן לי בום כושי מסריך בוא תרד.**

ש: **הוא נתן לך בוקס?**

ת: כן.

ש: **יש לך חבלה?**

ת: לא, **נתן לי בראש בום.**

ש: **אצלו אני רואה חבלה אצלך לא איך זה?**

ת: **נתן ליكافה החזרתי לו.**

ש: **איך יש לו חבלה, ולך אין כלום?**

ת: **הוא נתן ליكافה ואני החזרתי לו.**

14. **ש:** אתה ירקת עליו?
ת: לא (ר' בהודעה ת/5, שורה 2 ואילך. ההדגשות הוספו).
במה שמי השם: בהמשך הדברים הוסיף הנאשם, כשנשאל על הימלטו מהאוטובוסים, כללו:
- ש:** למה לא ירדת בלבד אחורי שהוא ביקש מהאוטובוסים?
ת: לפני ירדתי מהאוטובוסים.
ש: אז מתי הוא תקף אותו?
ת: הוא ירד עלי אמרתי לו למה אתה אומר כושי וזאת נתן ליancaha ואז החזרתי לו
ואפלו אחד אמר לי רד מהאוטובוסים אני יביא לך כספ.
ש: למה ברחת?
ת: לא ברחת, פחדתי שלא ירביצו לי.
ש: למה שירביצו לך?
ת: הם ראו שעשיתו משהו, גם רדף אחורי.
ש: למה רדף אח(ר)יך? כי הזכיר אותו?
ת: הוא גם הרביך לי, ברחת**ם שלא ירביצו לי** הצעירים (ר' בהודעה ת/5, שורה 40
 ואילך. ההדגשות הוספו).

ג.

15. מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו בלבד. בחקירהתו הראשית חזר הנאשם על גרסתו במשפטה. יחד עם זאת, ובמידה מסוימת כפי שהדברים גם באו לידי ביטוי בהודעה במשטרת (ת/5), הנאשם לא היה קונסיסטנטי בכל הקשור לטיב האלים שלדבריו ספג המתלוון. בתחילת חקירתו הראשית טען הנאשם כי דובר בדחיפות בלבד ("...ואז הוא **דחף אותו ואני החזרתי לו, כן**" - ר' בפרוטוקול, עמ' 12 שורה 25), אך בהמשך דבר על סטירה ממש ("...הוא נתן לי ממש סטירה בפנים (מדגים), **ובגלל זה אני התעכבתי**" - שם, שורה 35). לבסוף, בסיום חקירתו הנגדית הודה הנאשם כי הינה את המתלוון בגין ("**התעכבתי ושלחתי בגין אחד...**" - שם, עמ' 15 שורה 12. ציטוט המלא ר' בפסקה 18 להלן).

16. בחקירהו הנגדית סיפר הנאשם כי היה במסיבה, אף הודה כי שתי, אלא שלדבריו "**לא הרבה**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 13 שורה 11). כשהו שוחח בנאשם כי הוא תקף את הנאשם פשוט משומם שהתעכבר שהלה לא הסכים להסייעו בביתה, השיב הנאשם כללו:

- ש. **אני אומרת לך** שאתה שתית במסיבה, **הית שתו**, נרדמת, התעוררת במקום שאתה לא מכיר, לא היה לך כסף לחזור ואז אמרת לו להחזיר אותו, הוא אמר לך שהוא לא יכול ואתה התעכבת והתחלה לצעוק.
ת. לא אמרתி כלום.

- ש. למה שיעמוד פה אושר ביטון שוטר מג"ב שלא מכיר אותו?
- ת. למה הוא לא עצר אותה אם הוא היה שם? היו שם רק ילדים קטנים. רזים הם היו.
- ...
ש. אין אתה מסביר את זה שגם השוטר ראה חבלות של הנהג ולא רואה חבלות עליו, השוטר עוד אנשים, למרות שאתה טוען שקיבלת אגרוף
ת. קיבלת סטירה לא אגרוף. היום אני מפסיד גם כסף, הילדים שלי, גם חובות שאני משלם.
- ש. אני מנסה להבין, גם הנהג אומר שיש לו חבלה, גם העד אושר ביטון אומר שהוא רואה אותו נתן אגרוף, גם השוטר אומר שהוא רואה חבלה וגם יש תעודת רפואי ואתא אומר שלא היה לו כלום
ת. לא היה כלום. אחרי שהוא נתן לי (מדגים סטירה) אני החזרתי לו. אני לא משקר. זה היה לפני שלוש שנים. שנתיים (ר' בפרוטוקול, עמ' 13 שורה 29 ואילך. הדגשות הוספו).

17

כשנשאל הנאם מודיע נמלט מהאוטובוס, הוא השיב:

- ש. **למה ברחת מהאוטובוסים**
ת. **הלכתי לכיוון הבית, זהו.**
ש. **למה רצת?**
ת. **הו שם הרבה ילדים היו שותים שם** (ר' בפרוטוקול, עמ' 14 שורה 25 ואילך).
לבסוף, כשנשאל הנאם מודיע המתלוון מסר את שמו, הוא השיב:
ש. **את הנהג לא הכרת לפני כן, נכון?**
ת. **אני לא מכיר אותו.**
ש. **יש לו סיבה לשקר עליו?**
ת. **אני לא יודע יש לו סיבה יש לו זה, אני לא מכיר אותו.**
ש. **הוא אומר שאתה תקפת אותו, שהטעבנת**
ת. **לא, ממש לא, הוא נתן לי ככה בום (מדגים סטירה בפנים). הוא בגיל של אבא שלו יכול להיות אבא שלו אבל מה שעיצבן אותו שהוא אמר לי תחזור לאיופיה תחזור כולכם לאיופיה.**
ש. **יכול להיות שאתה שהוא אמר לךCoshi ואת כל הדברים האלה אתה ירקת עליו?**
ת. **לא, אני דיברתי איתו יפה, הכל היה יפה, גם הילדים היו.**

ש. כשהוא הרביז לערענתר הוא קם וניגש אליו והרבייז לער איפה שישבת?
ת. לא, הוא קם ואמר לי תחזור **לאתיופיה מגעל מסריה** ונתן לי סטירה ואז
התעכברתי ושלחתי אגרוף אחד ואז ירדתי (ר' בפרוטוקול, עמ' 15 שורה 1 ואילך.
ההדגשות הוספו).

D. דין והכרעה:

19. לאחר ששמעתי את עדויות העדים שהעידו לפני - דהיינו: המتلון, מר ביטון והנאשם - גם עינתי בהודעת הנאשם ובמסמכים הנוספים שהוגשו לפני ושמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים בסיכוןיהם, אני מעדיף את גרסת עדי התביעה על פני גרסת הנאשם וקובע כי הכוח לפני כדבי שהנאשם אמן תקף את המטלון. יאמר מיד, כי מדובר בנסיבות המבוססת הן על ההתרשומות מן העדויות לפני והן על שיקולים של שכל ישיר.

20. המטלון העיד לפני תומו. כפי שהנאשם עצמו ציין, המטלון הינו אדם המבוגר במידה ניכרת מהנאשם (המטلون ליד שנות 1951 והנאשם ליד שנות 1982), ובעודותיו עשה המטלון רושם של אדם מן היישוב. לא נראה כלל כי המטלון הוא אדם שיזום - כנהג אוטובוס ציבורי - מפגש אלים עם נוסע, ועל כן התיאור שתיאר הנאשם בסיפא לעודותיו (ר' בסוף פסקה 18 דלעיל) הוא בלתי הגיוני על פניו.

21. זאת ועוד: גרסתו של המטלון אינה עומדת בבדידותה אלא נתמכת היבט בעודותו של מר ביטון, עובר אורח שנקלע למקום, ועל פניו הדברים הינו עד ניטראלי. מר ביטון מסר, בדיק כמוה המטלון, כי בעת התקיפה ישב המטלון במושב הנהג והנאשם היכה בו באגרוף. בנוסף, ואם לא די בכל אלה, הנו האמור בדו"ח הפעולה של השוטר מזרחי (ת/2) והן האמור בתעודה הרפואית (ת/1) מאמתים את גרסת המטלון בכל הקשור לפגיעה שספג במהלך האירוע.

22. לעומת זאת, גרסת הנאשם הייתה בלתי הגיונית ומעוצמת מחד גיסא, ובلتוי עקבית מאידך גיסא. הנאשם תיאר תקיפה חסרת כל הגיוון על ידי נהג אוטובוס ציבורי, שהינו כאמור מבוגר מהנאשם בשנים רבות. בנוסף, הנאשם היה בלתי עקבי בתיאור האלים שהופעלה לדבריו כלפי (ר' בפסקה 15 דלעיל). יתר על כן, הנאשם לא נתן כל הסבר סביר לניסיונו להימלט מהמקום, ניסיון המהווה על פניו התנהגות מפלילה.

23. אכן, דומה כי תיאור ואפיון האירוע על ידי ב"כ המשימה הם הנכונים והמתאימים עם העבודות כהוותיתן. הנאשם - שאין מחלוקת כי היה תחת השפעת אלכוהול מסוימת - נרדם באוטובוס והתעורר רק הרבה אחרי התחנה בה היה צריך לרדת; והכל באישוןليل ובמקום שאינו מוכר לנאשם. בידי הנאשם גם לא נותר כסף, כך שלא היה יכולתו לשוב לביתו. בנסיבות אלה ביקש הנאשם מהנהג-המטلون, מספר פעמים, שייקח אותו לביתו. ואולם, המטלון סירב לבקשתו זו של הנאשם, לגרסת המטלון משומש שהדבר אסור עליו. או אז התרגץ הנאשם והתעכבר מאוד, ועבר לאלימות שהתבטאה תחילה ביריקות ולאחר מכן במכת אגרוף. יש להציג, כי גם אם המטלון ניסה בשלב הראשון להדוף את הנאשם מעליו כדי להתחמק מהויריקות, לא היה בכך כדי ליתן לגיטימציה לנאשם להוכיח את המטלון במכת אגרוף בראשו; מכיה שפטונציאלי הסכנה בה הוא רב, בפרט נוכח הפרש הגילאים בין הצדדים.

24. אכן, עובר לאירוע היה הנאשם במצב רגish בשל יקיצתו משינה בנסיבות שתוארו לעיל, והכל כשהוא מצוי תחת השפעת אלכוהול. נוכח נסיבות אלה יתכן שהנאשם, בבלבולו, סבר שהמטلون

מתנצל לו - הגם שאינו מקבל את גרסת הנאשם באשר לקללות המכוערות, שדבריו הטיח בו המתalonן וועל רקע זה עצבנותו ורגוזו של הנאשם גברו מאד. יחד עם זאת, פשיטה שאין בסבירות מובלבות כללה כדי להצדיק שימוש באליםות כלשהו, קל וחומר אלימות חמורה המתבטאת במכת אגרוף לראש, ואין בהן כדי לפטור את הנאשם מאחריותו למשעו.

ה. **סוף דבר:**

.25. המשקנה המתבקשת מכל המקובל הינה, אם כן, כי הוכח לפניי כדברי שה הנאשם תקף את המתalonן וגרם לו לחבלה של ממש.

אשר על כן אני מרשים את הנאשם בעבירה בה הוא הושם בכתב האישום, דהיינו: העבירה של תקיפה הגורמת לחבלה של ממש, לפי הוראות סעיף 380 לחוק העונשין.

ניתנה היום, א' חשוון תשע"ז, 14 אוקטובר 2015, במעמד הנוכחים.